शीघ्रता *f.*, **°त्व** *n.* Raschheit, Schnelligkeit.
शीघ्रपातिन् schnell fliegend.
शीघ्रपायिन् schnell trinkend *o.* saugend.
शीघ्रयान *n.* rascher Gang; *Adj.* (*auch* **°यायिन्**) rasch gehend, eilig.
शीघ्रवाहिन् schnell fahrend.
शीघ्र्य hastig.
शीड् = 2. **शी** (*g.*).
शीत kalt, kühl; *n.* Kälte, Frost.
शीतक, *f.* **शीतिका** = *vor. Adj.*
शीतकर kühlend; *m.* = *folg.*
शीतकिरण *m.* der Mond (d. Kaltstrahlige).
शीतक्रिया *f.* Abkühlung.
शीतता *f.*, **°त्व** *n.* Kälte.
शीतदीधिति *u.* **°द्युति** *m.* = **शीतकिरण**.
शीतपाणि *u.* **°भानु** *m. dass.*
शीतमय kalt, kühl.
शीतमयूख *u.* **°मरीचि** *m.* = **शीतकिरण**.
शीतय्, **°यति** abkühlen.
शीतरश्मि kaltstrahlig (*Abstr.* **°त्व** *n.*); *m.* der Mond.
शीतरुच्, **°रुचि** *u.* **°रोचिस्** *m.* = *vor. m.*
शीतल kühl, kalt (*auch übertr.*); *n.* Kälte.
शीतलता *f.*, **°त्व** *n.* = *vor. n.*
शीतलय्, **°यति** abkühlen.
शीतलस्पर्श kalt anzufühlen.
शीतली कर् abkühlen; **°भू** kalt werden (*auch übertr.*).
शीतसंस्पर्श = **शीतलस्पर्श**.
शीतस्पर्श *m.* das Gefühl der Kälte.
शीतांशु kaltstrahlig; *m.* Mond (*auch* **°मन्त्** *m.*).
शीतार्त von Kälte gequält.
शीतालु frostig, frierend.
शीतेषु *m.* der kalte Pfeil (*myth.*).
शीतोष्ण kalt und warm. **°किरण** *m. Du.* der Kalt- u. der Warmstrahlige (Sonne und Mond).
शीत्कर् çît machen (*s. folg.*).
शीत्कार *m.* der Laut çît, *auch* = *folg.*
शीत्कृत *n.*, **°ति** *f.* das Ausstofsen des Lautes çît (*vor Wollust*).
शीन *s.* **श्या**.
शीपाल *N. einer Pflanze.*
शीभम् *Adv.* schnell.
शीभ्य schnell fahrend.
शीर scharf, spitz; *m.* Boa.
शीरि *o.* **शीरी** *f.* Ader.
शीर्ण *s.* **शॄ**; **शीर्णत्व** *n.* Morschheit.
शीर्ति *f.* das Brechen.
शीर्य zerbrechlich.
शीर्ष *n.* (*adj.* —° *f.* **आ** *u.* **ई**) Kopf.
शीर्षण्य *f.* Kopfende eines Lagers.
शीर्षण्य am Kopf *o.* an der Spitze befindlich; *n.* = *vor.*
शीर्षण्वन्त् ein Haupt habend.
शीर्षतस् *Adv.* vom Kopf an, auf dem K., vorn.
शीर्षन् *n.* Kopf.
शीर्षवेदना *f.* Kopfweh.*
शीर्षशोक *u.* **शीर्षामय** *m. dass.*
शीर्षहार्य auf dem Kopfe tragbar.
शील *n.* Charakter (*bes. im guten Sinne*), Gewohnheit, Wesen, Natur, guter Wandel, Ehrenhaftigkeit; *adj.* —° geneigt, gewohnt *o.* fähig zu. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
शीलतस् *Adv.* dem Charakter nach, von Natur.
शीलन *n.* das Üben, Pflegen.
शीलय्, **°यति** üben, pflegen, besorgen; *p.p.* **शीलित**.
शीलवन्त् charaktervoll, ehrenhaft.
शीलादित्य *m. N. versch. Fürsten.*
शीलिन् = **शीलवन्त्**, *auch* = **शील** (—°).
शीवन् liegend, ruhend (—°).
शुक *m.* Papagei, *Mannsn. f.* **शुकी** Papageienweibchen, die Urmutter der Papageien.
शुकता *f.*, **°त्व** *n. Abstr. zu* **शुक** Papagei.
शुकसप्तति *f. T. eines Werkes.*
शुक्त versauert; barsch, roh.
शुक्ति *f.* Muschel, *bes.* Perlmuschel.
शुक्तिज *n.* Perle (die Muschelgeborne).
शुक्र klar, hell, rein. *m.* Feuer *o.* der Gott des Feuers, ein best. Sommermonat, der Planet Venus, *Mannsn.*; *n.* Helle, Licht, Wasser, Saft, der männliche Same.
शुक्रवन्त् klaren Saft enthaltend.
शुक्रवर्ण hellfarbig, licht.
शुक्रवासस् hell gekleidet.